

ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑΣ

ΝΙΚΟΥ ΜΠΙΑΖΙΑΝΑ

Γειά και χαρά λεβέντισσα, πανώρια Καραγκούνα
μέ τή χρυσή σου φορεσιά και τὰ πολλά στολίδια,
μέ τόν σαγιά τόν κεντιστόν, τήν ὄμορφη σεγκούνα,
μέ μαύρα μάτια σάν ἐλιές και μέ γραμμένα φρύδια.

*

Ἄράδα-ἀράδα τὰ φλουριά τὸ στήθος σου στολίζουν
και μοιάζεις μέ μιᾶς ἀνοιξης φανταχτερό λουλούδι.
Χρυσές ποδιές κι' ὠριόπλουμα μαντήλια ξανεμίζουν
μές στ' ἀλαφρό σου πέταμα και γίνεται τραγούδι.

*

Τί νᾶσαι; Μᾶης τάχατες μὴν εἶσαι χρυσωμένος
Νεράιδα τῆς δροσοπηγῆς μὴν εἶσαι πού σκλαβώνεις;
μὴν εἶσαι νύχτας οὐρανός διαμαντοκεντημένος;
μὴ εἶσαι πέρδικα και σὺ και τόσο καμαρώνεις;

*

Μά τώρα πιά σ' ἀφάνισε μιᾶς ἐποχῆς φουρτούνα
και μέλλει σου βασίλισσα παραμυθιοῦ νὰ γίνης.
Ἄγνή λεβεντοπάρθενη, πανώρια Καραγκούνα
παλιοῦ καιροῦ μας σύμβολο αἰώνια θ' ἀπομείνης.

*

Κ' ἔνα τραγούδι σου θὰ ζῆ παλιά νὰ μᾶς θυμίζει,
νὰ ζωντανεύη ὄνειρα με θρύλους ζυμωμένα
πίκρες καινούργιους και καημούς ἀγάλια νὰ κοιμίζει
και νὰ μᾶς φέρνη πού και πού μακρὰ στὰ περασμένα. . .

❖

Η ΝΕΑ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΟΥΣΙΑ

Ἄϊτε Καραγκοῦ-Καραγκούνα στολισμένη
Ἄϊτε και περή-και περήφανα ντυμένη
Ἄϊτε μέ τσεμπέ-μέ τσεμπέρια και φλωριά
Ἄϊτε σκουλαρί-σκουλαρίκια μου χρυσᾶ.

*

Ἄϊτε μέ σαγιά-μέ σαγιάδες και φουστάνια
Ἄϊτε κεντημέ- κεντημένα μέ γαϊτάνια
Ἄϊτε τὴν παρά-τὴν παράδοσι κρατᾶς
Ἄϊτή Θεσσαλί-τὴ Θεσσαλία ἐσὺ τιμᾶς.

*

Ἄϊτε τὸ χορὸ-τὸ χορὸ μπροστὰ τὸν σέρνεις
Ἄϊτε τὰ βιολιά, τὰ βιολιά «ἀργά» τὰ λέγεις
Ἄϊτε μέ φιγοῦ-μέ φιγοῦρες και ναζάκια,
Ἄϊτε εἰς τοὺς νιούς-εἰς τοὺς νιούς φέρνεις
μεράκια

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ν. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ

Σύζυγος τοῦ Καλλιτέχνου Νικόλα Στουρνάρα βρίσκεται πάντα ἐρ-
γαζομένη κοντά του βοηθοῦσα αὐτὸν στὴν δημιουργία του. Κύριος
προστάτης στὸ ἔργο τοῦ συζύγου της ἔχει ἐμποτισθῆ και αὐτὴ μέ
καλλιτεχνικὴ πνοή και συνειδητὴ ἐργασία. Ἄρτιως κατηρτισμένη
στὸν βιομηχανικὸ κλάδο τῆς παραγωγῆς τῶν Δελταρίων εἶναι ὁ κυ-
ριώτερος μοχλὸς τῆς παραγωγῆς τῆς ἐπιχειρήσεως. Χόμπυ της τὸ
ὑπαιθρο και τὸ αὐτοκίνητο. Ἐξαιρετικὴ μητέρα δύο ὑπερόχων παι-
διῶν δὲν ξεχνᾶ και τίς ὑποχρεώσεις τοῦ σπιτιοῦ της, ἐπιφορτισμένη
οὕτω διὰ ὑπερόγκων ὑποχρεώσεων τᾶς ὁποίας μεγάλην εὐκολίαν
καταφέρει νὰ φέρη εἰς πέρας λόγῳ τοῦ μαχητικοῦ της ταλέντου.
Ἄξια κάθε ἐπαίνου, φωτεινὸν παράδειγμα συγχρόνου Ἑλληνίδος.

❖

